

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Γέρων Ἀμβρόσιος Λάζαρης Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΑΔΙΟΥ

Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος
Ἱερά Μονή Δαδίου «Παναγία ἡ Γαυριώτισσα»
(ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΔΟΣΗ)

Ὁ ἱερομόναχος Ἀμβρόσιος Λάζαρης γεννήθηκε στίς 21 Δεκεμβρίου 1912 στά Λαζαράτα Λευκάδος. Στίς 12 Σεπτεμβρίου 1954 χειροτονήθηκε εἰς πρεσβύτερον μέ τόν τίτλο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Ἀπό τό 1954 ὁ Γέροντας ὑπηρέτησε ὡς πνευματικός στήν Ἱ. Μ. Δαδίου. Βοήθησε μέ τή Γερόντισσα Παρθενία στήν ἐκ νέου ἀνοικοδόμηση τοῦ μοναστηριοῦ, στήριξε πλῆθος ἀνθρώπων στίς ποικίλες δυσκολίες τους, φανερώθηκε ἀπό τόν Θεό στόν κόσμο κυρίως κατά τά τελευταῖα 20 χρόνια τῆς ζωῆς του καί κοιμήθηκε πλήρης ἡμερῶν στίς 2 Δεκεμβρίου 2006.

«Θέλω νά πῶ καί δυό λόγια γιά τήν ἀμετανοησία, τήν ὁποία ἔχομε οἱ ἄνθρωποι οἱ σημερινοί. Δέν μετανοοῦμε, ἀλλά πορεύεται ἕκαστος κατά τό θέλημά του, κατά τή σκέψη του πού τρέχει πρὸς τήν ἁμαρτία ἀκατάσχετα. Ποῦ πᾶτε, Ἕλληνες; Γιατί δέν αισθανόμεθα τό βάρος τῆς ἁμαρτίας; Γι' αὐτό τό βάρος τῆς ἁμαρτίας εἶναι πού ὁ Θεός ἀποστρέφει τό πρόσωπό Του ἀπό τοῦς Ἕλληνας αὐτή τήν ὥρα. Τά ἄλλα ἔθνη βαδίζουν τόν δρόμο τῆς ἀπώλειάς τους. Ἀλλά ὄχι κι ἐμεῖς, οἱ Ἕλληνες, νά βαδίσουμε στόν δρόμο τῆς ἀπώλειας, πού μᾶς ἔχει ὁ Θεός ἔθνος δικό Του καί ἐμεῖς τρέχομε ἀκατάσχετα στήν ἀπώλεια ἀπ' τήν ἀμετανοησία μας...

Ἐμεῖς ὅμως δέν μετανοοῦμε. Εἶθε, χριστιανοί μου ἀδελφοί, νά μὴ μᾶς ἐγκαταλείψει ὁ Κύριος μέχρι τέλους. Νά μὴν ἀποστρέψει τό πρόσωπον Αὐτοῦ καί στείλει τοῦς λύκους ἐδῶ μέσα καί μᾶς

κατασπαράξουν. Ἐάν προσέξετε τά λόγια μου αὐτή τήν ὥρα καί συνειστοῦμε κυβερνῶντες καί κυβερνώμενοι καί ἐπιστρέψουμε πρὸς Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, θά σωθοῦμε, χριστιανοί μου ἀδελφοί. Θά σωθοῦμε! Σᾶς ὑπόσχομαι! Γιατί, ὄχι ἐγώ, τό λέει ὁ Κύριος: "Μόνο νόημα νά κάνετε ἐσεῖς πὼς γυρίζετε πρὸς ἐμένα, θά γυρίσω δέκα βήματα πρὸς ἐσᾶς". Naί, αὐτός εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου.

Αὐτά ἤθελα νά σᾶς πῶ καί εὐχομαι ὁ Θεός νά μᾶς δώσει μετάνοια ὅλων. Νά νεύσει ὁ Κύριος διά τῆς Θείας Δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νά συντρίψει τά εἰδῶλα καί νά μᾶς σκεπάσει ὡς ἔθνος, νά ἀνταπεξέλθουμε. Διότι λύκοι βαρεῖς πολεμοῦν αὐτό τό ἔθνος, προσπαθοῦν νά μᾶς καταποντίσουν, νά μᾶς καταστρέψουν. Ἀλλά πιστεῦω εἰς τόν Θεόν, τόν ἀληθινόν Θεόν, ὅτι δέν θά συμβεῖ τό τοιοῦτο. Πάλι μέ τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ θά ἐπιπλεύσομε.» (σελ. 231-233)

Εἰς μνημόσυνον τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ

Εὐλογία τῶν ἐκδόσεων ΑΓΙΟΤΟΚΟΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ